

Stařec a děvky

Ivan Král

Už hnízdo poklopce je ptákem opuštěno

řij trvá však a žádostivost vzteklá
teď slídí v ulicích ve tváři obsah pekla
a leká děvčátko jež čurá roztaženo

Chrochtá kol hampejzů a cinká zlaťáky
běhny nejtlustší si domů odvléká
o řiť tře se jim a stále navléká
tam v houštince kde čižba na ptáky

Spadlé břicho mu stále natřásají
válí se řehotem nad jeho měkkotou
omdlí-li chlípností vzkřísí ho sprchou svou
a hadrem prsů tvář mu otírají

Když zrudne dočista a raní jej mrtvice
vše mu ukradnou a rychle prchají
on sténá oči v sloup však ústa hledají
vlhkost klína a oblost zadnice